

Jarig zijn op pensioonaat "Mariënburg".

Als je jarig was, mocht je op die dag een witte strik in het haar dragen. Zo kon iedereen het zien en werd je door veel medepensionaires gefeliciteerd.

Mijn donkerblond, maar vooral steil haar fleurde voor die dag even op door een wit gesteven strik. Ik vond het vooral leuk om op zo een dag een heiligen-plaatje te krijgen van Soeur, vriendinnetjes en klasgenootjes.

De "Hummel-" en "Spötl"-plaatjes waren op het pensioonaat zeer favoriet. Deze vielen vooral door de lieflijke afbeelding. Zelf dacht ik dat het krijgen van zo'n plaatje afhankelijk was van de waarde van de vriendschap. Maar ook bij andere gelegenheden was het gebruikelijk elkaar een plaatje te geven die op de achterkant werd beschreven om je te herinneren aan een bepaalde gebeurtenis. Aan bijnamen ontbrak het geenszins.

Een geestelijke mededeling werd in afgekorte vorm geschreven, zoals:

B V M : bid voor mij
A M D G : aan Maria door God
K V M : kind van Maria
I B V J : ik bid voor jou
V G M N : vergeet mij niet
G Z J C : geloofd zij Jezus Christus
N W G H : niet weggeven hoor

Veel plaatjes heb ik in mijn album verzameld. Blader ik het door, dan valt het op, dat ik geen enkele moeite heb met de namen van medepensionaires in de periode 1937-1943, als 13-jarig meisje op pensioonaat "Mariënburg" aan de Brinklaan.

Ina de Beer